

Jens Jørgensen (KF):

Må jeg knytte an til hr. Søren Hansens tillid til, at nogle formodentlig vil gennemgå lovforslaget; så jeg kan gentage det.

Det er gennemlæst, det er gennemarbejdet, og det er i virkeligheden en parallel til det, vi lige har haft, selv om det er et par andre temaer, der berøres.

Det Konservative Folkeparti tilslutter sig også denne bemyndigelseslov.

Helge Sander (V):

Venstres fulde tilslutning.

Tommy Dinesen (SF):

Vi synes, at der er mange fornuftige ting i det, og det er da en selvfølge, at man skal prøve at se på de formindskede frekvensmuligheder for radioanlæg, så vi tilslutter os lovforslaget, også selv om det er en bemyndigelseslov.

Kim Behnke (FP):

»Jeg ved godt, mit synspunkt sikkert ikke er populært, men jeg er ikke her for at være populær.«

Disse ord skal jeg også i denne sag gøre til mine og undlade at gentage de argumenter, jeg anvendte ved den foregående sags behandling, og blot tage udgangspunkt i det, som ministeren nu både mundtligt og skriftligt har tilkendegivet, nemlig at tingene skal ske efter forhandling med de berørte organisationer.

Det er ikke interesseorganisationerne, der lovgiver i Danmark – punktum! Men der er en stigende tendens til, at en mindretalsregering af skræk for sin egen skygge lader dem gøre det, for så kan den altid, når det går galt, retssagerne kører og formiddagspressen har helsidesartikler, der fortæller, hvor absurd det, der foregår i ministerierne, er, sige, at den havde forhørt sig hos organisationerne, og at de ingen indvendinger havde.

Jeg er hamrende uinteressert i, hvad organisationerne mener. Det er min og resten af Folketingets opgave som lovgivere at tage stilling til regler og fastsætte regler, og så må organisationerne derefter rette sig efter de regler, således som det er præciseret i grundloven. Dette er uanstændigt i forhold til vores grundlov.

»Ingen over og ingen ved siden af Folketinget.« Men det, der sker, er, at Folketinget giver

carte blanche til, at ministeren kan se, hvad han kan blive enig med nogle tilfældige organisationer om omkring et kaffebord, eller hvor det foregår, og det bliver så pludselig retsgyldigt i Danmark. Det er uanstændigt, og det er en tendens, som vi på det kraftigste skal advare imod, særlig fordi organisationerne aldrig repræsenterer alle. Organisationerne er egoistiske, plejer egne interesser og er på alle måder med til at ødelægge det frie marked, og det betyder, at de, der er medlemmer af organisationer, får sådan lidt benefit i form af nogle særlig stramme formuleringer, og dem, som ikke overholder de formuleringer, giver Folketinget bemyndigelse til at ministeren kan slå oven i hovedet og ikende bøder, gebyrer og alle mulige straffe. Det er ikke rimeligt.

Selv om ministeren siger, at ministeren selvfølgelig vil lovgive og lave disse regelsæt ud fra, hvad der er politisk flertal for, ved vi godt, som mange ordførere har været inde på, at det er et område, hvor man bekvemt kan erkende, at man ikke kan sætte sig ind i det, og så overlader man det bare til ministeren og teknikerne. Når alle skandalerne er opstået og de urimelige forhold viser sig, kan vi slæbe ministeren i samråd, og så kan vi det ene og det andet, men det er altså bare ikke meningen med et lovgivningsarbejde, at man på forhånd skal indbygge konfliktmuligheder.

Når domstolene skal tage stilling til disse ting, vil de spørge: Hvad er det, Folketinget har lovgivet om? Folketinget har vedtaget, at ministeren kan bestemme alt, det vil sige, at uanset hvad den til enhver tid siddende minister måtte bestemme, skal folk bare rette sig efter det. Det er ikke rimeligt, og derfor skal vi med samme argumentation som før også indstille dette lovforslag til forkastelse.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Også dette forslag siger Kristeligt Folkeparti ja til. Jeg blev egentlig temmelig chokeret over Fremskridtspartiets indlæg, for jeg synes netop, at det er meget væsentligt, at vi, inden vi lovgiver, hører organisationerne, altså de folk, der har skoene på. Skal vi bare lovgive hen over hovedet på folk og sige: Dette passer os bedst?

Jeg tror, at ministeren kan få noget godt ud af det samarbejde.